

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 25 февруари 1999 година

относно условията за разрешаване на достъп до класифицирана информация на Европейската комисията на служители и длъжностни лица на Комисията

(нотифицирано под № C(1999) 423)

(1999/218/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 162, параграф 2 от него,

като има предвид, че Европейският съюз установи една обща външна политика и политика на сигурност, обхващаща всички въпроси, свързани със сигурността на Европейския съюз, включително окончателно очертаване на общата отбранителна политика, която в определен момент би могла да доведе до обща отбрана;

като има предвид, че по силата на член Й.4 от посочения договор, Западноевропейския съюз (ЗЕС) е неразделна част от развитието на Европейския съюз, който се обръща към ЗЕС за изготвяне и прилагане на решенията и действията на Съюза, които имат отношение към областта на отбраната;

като има предвид, че политиката на Съюза в областта на общата сигурност може да се задълбочи с влизането в сила на Договора от Амстердам и че по силата на протокола по член Й.7 от Договора за Европейския съюз се правят стъпки от страна на Европейския съюз, целящи засилване на сътрудничеството между Европейския съюз и ЗЕС;

като има предвид, че по силата на член Й.9 от Договора за Европейския съюз, Комисията е изцяло привлечена в работата в областта на общата външна политика и общата политика за сигурност; като има предвид, Комисията получава и изготвя документи, съдържащи информация от чувствителен характер и чието разпространение заплашва да засегне интересите на Европейския съюз, Общността и нейните държави-членки, както и международни организации като ЗЕС и Северноатлантическия пакт (НАТО);

като има предвид, че с Решение С(94)3282 от 30 ноември 1994 г. Комисията прие решение относно мерките за сигурност, които да се прилагат към класифицираната информация, изготвена или предадена в рамките на дейността на Европейския съюз;

като има предвид, че съгласно член 6, параграф 3 от това решение, информацията, произлизаща от ЗЕС и НАТО е под специален режим;

като има предвид, че правилата за сигурност трябва да се отнасят не само до физическата защита на класифицираната информация на Комисията, но и до разрешението за достъп на служители и длъжностни лица на Комисията до такава информация;

като има предвид, че е подходящо да се промени процедурата за предоставяне на разрешение на служители и други длъжностни лица на Комисията, които се налага да получат достъп до такава информация във връзка с професионалната им дейност и служебни задължения и за ограничаване на достъпа само до оправомощените лица;

като има предвид, че всяко решение относно предоставяне на разрешение се взема след извършване на проучване за сигурността от страна на компетентните национални органи на държавите-членки;

като има предвид, че настоящото решение не нарушава прилагането на правилата за публичен достъп до информация на Комисията, в областите обхванати от договорите за създаване на Европейските общности, определени в Решение 94/90/ЕОВС, ЕО, Евратом на Комисията ¹;

като има предвид, че настоящото решение не нарушава прилагането на специалните мерки за сигурност, предвидени в Регламент №3 на Съвета от 31 юли 1958 г. за прилагане на член 24 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия ²;

като има предвид, че съгласно член 5 от Договора за ЕО, държавите-членки са задължени да улесняват осъществяването от институциите на задачите, които имат по силата на договорите; като има предвид, че за целта органите на държавите-членки трябва да съдействат на Комисията за поддържане на висока степен на защита и от там да осъществяват проучвания за сигурност, както предвижда настоящото решение,

РЕШИ:

Член 1

1. Съгласно Решение С(94)3282 от 30 ноември 1994 г. на Комисията и по-специално във връзка с пълното ѝ привличане за участие при изготвянето и прилагането на общата политика за сигурност на Съюза, разрешение за достъп до класифицирана информация под контрола на Комисията имат само служители и други длъжностни лица на Комисията или всяко друго лице, работещо за Комисията, което във връзка със своите служебни задължения или служебна необходимост трябва да се запознае с нея или да я обработи.

¹ ОВ L 46, 18. 2. 1994 г., стр. 58.

² ОВ 17 , 6. 10. 1958 г., стр. 406/58

2. За да получат достъп до класифицирана информация с обозначение СТРОГО СЕКРЕТНО, СЕКРЕТНО и ПОВЕРИТЕЛНО, посочените в параграф 1 лица трябва да имат разрешение за това, съгласно член 2.

3. Разрешение се предоставя само на лица, преминали през проучване за сигурност, извършено от компетентните национални органи на държавите-членки, съгласно условията, предвидени с член 3.

Член 2

1. Комисията предоставя разрешенията, посочени в член 1 след като събере становищата на компетентните национални органи на държавите-членки на базата на извършеното проучване съгласно членове 3 и 4.

2. Разрешението, което е с максимален срок на валидност от пет години не може да надхвърля срока на функциите, които са наложили неговото издаване. То може да се поднови от Комисията съгласно процедурата, посочена в параграф 1. Разрешението може да бъде оттеглено от Комисията във всеки един момент. Всяко решение за оттегляне на разрешението се съобщава на засегнатото лице, което може да поиска да бъде изслушано от директора на бюрото за сигурност на Комисията, както и от компетентните национални власти.

3. По изключение и поради служебна необходимост комисията може, след като предварително е информирала съответните компетентни национални органи и при липса на реакция от тяхна страна в рамките на един месец, да издаде разрешение от временен характер, за период до три месеца, в очакване на резултат от проучването, посочено в член 3.

Член 3

1. Проучването за сигурност има за цел да гарантира, че няма пречки за това, лицето да получи достъп до класифицирана информация под контрола на Комисията.

2. Проучването за сигурност се извършва от компетентните национални органи на държавата-членка, чийто гражданин е лицето искащо разрешение за достъп, със съдействието на засегнатото лице и по искане на Комисията.

3. За целите на проучването засегнатото лице попълва индивидуален информационен формуляр.

4. Комисията уточнява в своето искане типа и нивото на класификация на информацията, която съответното лице иска да получи, така че компетентните национални органи да могат да проведат проучването и да дадат становище за подходящото ниво на разрешение.

5. За цялостната процедура и резултатите от проучването за сигурност важат действащите разпоредби в тази област на съответната държава-членка, включително тези, отнасящи се до евентуални начини на обжалване.

Член 4

1. Когато компетентните национални органи на държавите-членки дадат положително становище Комисията може да издаде разрешение на съответното лице, при условията на член 2.

2. Когато компетентните национални органи дадат отрицателно становище, за това бива информирано съответното лице, като то може да поиска да бъде изслушано от директора на бюрото за сигурност на Комисията. Той има право, ако прецени за необходимо, да се обърне към компетентните национални органи с цел да изиска допълнителни разяснения, които те биха могли да му предоставят. В случай на потвърждение на отрицателното становище разрешение не може да бъде издадено.

Член 5

Всяко лице, получило разрешение по смисъла на член 2, получава към момента на разрешаването и по-късно, на равни интервали от време, инструкциите които се налагат за защита на класифицираната информация и начина за гарантирането ѝ. То подписва декларация в потвърждение на това, че е било инструктирано и се задължава да спазва инструкциите.

Член 6

Член 1, параграф 2 и членове 10 – 13 от Решение С(94)3282 от 30 ноември 1994 г. относно мерките за сигурност, прилагани към класифицирана информация, изготвена или разменена в рамките на дейността на Европейския съюз, се отменят. Дадените разрешения по силата на това решение остават валидни за периода, за който са издадени, но максимум за период от пет години от момента, в който са дадени, освен ако не са предварително оттеглени при условията на член 2, параграф 2.

Член 7

Настоящото решение влиза в сила от деня на неговото приемане.

Съставено в Брюксел на 25 февруари 1999 година.

За Комисията
Председател
Jacques SANTER